

INHOUDSOPGAVE

CONTROLE OP DE FUNCTIE INTERN TOEZICHT	2
1. BONDIGE ANALYSE VAN HET PROBLEEM	2
1.1. Intern toezicht: algemeen	2
1.2. Specificiteiten van het politiewerk	3
2. REFERENTIESHEMA	4
2.1. Model	4
2.1.1. Control environment	4
2.1.2. Risicoanalyse en controleactiviteiten	4
2.1.3. Informatie en communicatie	5
2.1.4. Monitoring	5
2.2. Schema	6
2.2.1. Inventaris van de basisactiviteiten	6
2.2.2. Identificatie van de risicoactiviteiten, de risicofactoren en de referentiecontrolemaatregelen	7
2.3. Hoe het model gebruiken?	8
APPENDIX I: INVENTARIS VAN DE RISICOACTIVITEITEN, DE RISICOFACTOREN EN REFERENTIECONTROLEMAATREGELEN	9
NOTEN:	20

CONTROLE OP DE FUNCTIE INTERN TOEZICHT¹

1. BONDIGE ANALYSE VAN HET PROBLEEM

1.1. INTERN TOEZICHT: ALGEMEEN

In de literatuur wordt de controle op het intern toezicht in feite gedefinieerd als het concept (interne) audit.

Het concept "intern toezicht" is op zijn beurt gedefinieerd als een geheel van processen uitgevoerd door de algemene directie, de hiërarchie, het personeel van een organisatie, en bestemd om een redelijke waarborg te geven voor de verwezenlijking van doelstellingen die tot de volgende categorieën behoren: (1) realisatie en optimalisering van de operaties; (2) betrouwbaarheid van de financiële en managementinformatie; (3) overeenstemming met de geldende wetten en reglementeringen.

Het intern toezicht heeft tot doel de risico's te beheersen die de verwezenlijking van de doelstellingen die tot de bovenstaande gebieden behoren, zouden kunnen belemmeren. Eén van de belangrijkste aspecten van het intern toezicht bestaat erin performante procedures vast te leggen en uit te voeren om de risico's te beheersen.

In de politiewereld wordt intern toezicht vaak geassocieerd met de diensten intern toezicht die binnen de politiekorpsen zijn opgericht of met de verantwoordelijken die de functie intern toezicht vervullen. In de omzendbrief POL 48 betreffende de inrichting van een dienst 'intern toezicht' bij de korpsen van lokale politie (voormalige korpsen van gemeentepolitie) wordt het intern toezicht als volgt gedefinieerd: (1) het toezicht dat hoofdzakelijk doorgevoerd wordt op het terrein, maar ook dat bij de administratieve cellen van de politie; (2) het toezicht dat zich richt op de controle van de taakuitvoering van de individuele politieambtenaar, maar die ook kan overschrijden; (3) het toezicht dat zich in het bijzonder richt op die gespecialiseerde diensten die de neiging hebben onafhankelijk te opereren.

Aangezien de omzendbrief preciseerd dat de verslagen van de dienst intern toezicht voorstellen en aanbevelingen kunnen bevatten over de werking van het korps, sluit hij dus niet uit dat er een vrij brede draagwijdte wordt gegeven aan het concept intern toezicht.

De definitie die we in aanmerking hebben genomen, laat geen twijfel bestaan over de betekenis die aan dat concept moet worden gegeven. Zoals wij het hebben gedefinieerd, past het intern toezicht volstrekt in het perspectief van het algemene beheer van de organisatie. Het Comité P is voorstander van een ruime definitie van het concept intern toezicht.

In de openbare diensten wordt veel aandacht besteed aan het intern toezicht, in het bijzonder in het kader van de Copernicushervorming. In de context van die hervorming is gekozen voor het COSO-model. Dit model bestaat uit de volgende vijf componenten:

(1) Control environment, dat beschouwd wordt als een zeer belangrijk element van de bedrijfscultuur aangezien het het niveau van bewustmaking van het personeel voor de behoefte aan controles bepaalt. *Control environment* bestaat uit talrijke elementen, zoals onder meer de integriteit, de ethiek, de bekwaamheid van het personeel, de managementstijl, het beleid van delegeren van verantwoordelijkheden, de organisatie, het opleidingsbeleid.

(2) Risk Assessment, d.w.z. de identificatie en de analyse van de factoren die de verwezenlijking van de doelstellingen van de organisatie kunnen beïnvloeden.

(3) Control Activity, die bestaat in de toepassing van normen en procedures waarmee de geïdentificeerde risico's beheerst kunnen worden. De echte inzet is het ontwerp en de uitvoering van de meest doeltreffende en meest doelmatige normen en procedures.

(4) Information & Communication. De invoering van een communicatie- en informatiesysteem in de organisatie is van fundamenteel belang, omdat alle beslissingen worden genomen op basis van dat systeem.

(5) Monitoring, dat bestaat in een permanente controle op het systeem van intern toezicht. Die permanente controle op het systeem van intern toezicht is noodzakelijk vanwege de veranderingen die zich voordoen op het vlak van de interne en externe omgeving van de organisatie, en bijgevolg op het vlak van de risico's. Om gelijke tred te houden met de risico's, moet het systeem van intern toezicht voortdurend worden aangepast.

1.2. SPECIFICITEITEN VAN HET POLITIEWERK

We moeten vaststellen dat bij de openbare diensten de werking van de politiediensten zeer bijzonder is. Door de bevoegdheden die de wet hen verleent, kunnen ze immers, onder sommige welbepaalde voorwaarden, de fundamentele rechten en vrijheden van de mens beperken. De uitoefening van die bevoegdheden gaat gepaard met een hele reeks mechanismen die tot doel hebben de werking van de politiediensten onder controle te houden. Zo zijn er verschillende mechanismen van extern toezicht ingevoerd. Eén van die mechanismen is de afhankelijkheid van de gerechtelijke of bestuurlijke overheden in het kader van de uitvoering van de politieopdrachten, de oprichting van instanties voor extern toezicht zoals het Vast Comité P of de Algemene inspectie van de federale politie en van de lokale politie (autonoom en extern aan de geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus), zelfs de definitie van deontologische beginselen in de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus. De uitoefening van de bijzondere bevoegdheden en het beginsel van goed beheer of behoorlijk bestuur dat inherent is aan alle openbare diensten noodzaken de invoering van een performant (specifiek) intern toezicht binnen de politiediensten. Dat intern toezicht moet noodzakelijkerwijs rekening houden met de specificiteiten die inherent zijn aan het politiewerk.

In dit verband is het aangewezen dat met bepaalde items in het bijzonder rekening wordt gehouden op het niveau van het onderzoek van het intern toezicht dat in de politiediensten wordt uitgevoerd. We denken hierbij aan de volgende items: (1) het gebruik van geweld of dwang, met inbegrip van het gebruik van vuurwapens; (2) het

intern toezicht in de strikte zin van het woord, met andere woorden klachtenbeheer en tucht.

In ons voorstel wordt met die twee items uiteraard rekening gehouden.

2. REFERENTIESCHEMA

2.1. MODEL

We hebben geopteerd voor een vertaling van het COSO-model naar het politiemilieu.

2.1.1. Control environment

We denken dat het in het kader van deze opdracht niet nodig is dit punt uiteen te zetten. Het model dat we ontwikkeld hebben voor de "Quick scan" (zie ons document van 21 mei 2002), kan hiervoor immers zeer goed worden gebruikt.

2.1.2. Risicoanalyse en controleactiviteiten

2.1.2.1. Specifiek model

We stellen voor om in aansluiting hierop die twee componenten te onderzoeken op basis van het specifieke model dat we hierna hebben uitgewerkt.

Basisactiviteiten	Risiko-evaluatie				Controlemaatregelen	Evaluatie van de controlemaatregelen
	Legitimititeit	Doeltreffendheid	Kwaliteit	Doelmatigheid		
Operationele activiteiten						
Ondersteunende activiteiten of processen						

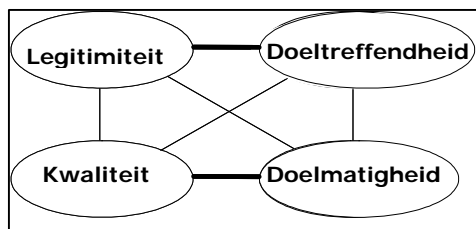
2.1.2.2. Toelichting bij het specifieke model

In alle organisaties kunnen alle basisactiviteiten en alle processen in twee grote categorieën worden ondergebracht, enerzijds de operationele activiteiten of processen en anderzijds de ondersteunende activiteiten of processen.

De operationele activiteiten zijn de activiteiten die rechtstreeks zorgen voor toegevoegde waarde in de organisatie. Voor een politiedienst zijn dat activiteiten zoals interventies, onthaal, opsporing en onderzoek, *community policing*, enz.

De ondersteunende activiteiten zijn de activiteiten die de operationele activiteiten ondersteunen. Ondersteunende activiteiten zijn onder meer personeelsmanagement, opleiding, het beheer van het materiaal, enz. We situeren bijvoorbeeld de problematiek van het beheer van de klachten en tucht op het niveau van de ondersteunende activiteiten.

Om de risico-evaluatie uit te voeren, stellen we voor om vier concepten te gebruiken waartoe vaak een toevlucht wordt genomen om de visie op de politiewerking te vertalen en het politiewerk te evalueren. Deze vier concepten zijn weergegeven in onderstaand schema:

De **legitimiteit** is de wens en aanvaarding door de maatschappij van de tussenkomst van de politie. Dit concept verwijst naar de *naleving van de wetgeving*, naar het werk conform het beleid van de overheden, naar het vermogen om het toezicht van die overheid te aanvaarden, naar het openbaar verslag uitbrengen, naar de *naleving van de fundamentele rechten en vrijheden van de burgers*, naar het *minimale gebruik van dwangmiddelen*. Het Comité P is in het bijzonder geïnteresseerd in de items die hierboven cursief zijn weergegeven, in het meer specifieke kader van de controle op het intern toezicht.

De **doeltreffendheid** wordt vaak gedefinieerd als de relatie tussen de bereikte doelstellingen in termen van gevolgen op de omgeving en de geleverde producten of diensten (in termen van management, spreekt men van de relatie output – outcome). Die definitie noemen we de *sociale doeltreffendheid*, die niet verward mag worden met de *organisatorische doeltreffendheid*. We zullen die laatste definiëren als de maat waarbij de vastgelegde doelstellingen, uitgedrukt in output, bereikt zijn.

De doeltreffendheid is een van de concepten waarin het Comité P in het bijzonder geïnteresseerd is inzake intern toezicht.

De **doelmatigheid** is de relatie tussen de geleverde producten/diensten en de ingezette middelen (relatie input/output). Men is efficiënt of doelmatig wanneer men hetzelfde resultaat behaalt met minder middelen of wanneer men betere resultaten haalt met gelijkwaardige middelen.

De **kwaliteit** is de mate waarin de karakteristieken van het proces, van het product of de dienst voldoen aan de eisen van de gebruiker (noden en verwachtingen van de klant).

De legitimiteit en de doeltreffendheid vormen prioritaire aspecten voor het Comité P. Bijgevolg zullen we daarop meer het accent leggen bij de risicoanalyse en referentiecontrolemaatregelen voorstellen (zie hierna).

2.1.3. Informatie en communicatie

We denken dat het communicatie- en informatiesysteem deel uitmaakt van de ondersteunende activiteiten of processen en op dat niveau onderzocht moet worden.

2.1.4. Monitoring

Wat de monitoring betreft, zal men zich ervan moeten vergewissen of het politiekorps zijn interne controlemaatregelen aanpast volgens de evolutie van de risico's. Eén van de belangrijkste facetten van de monitoring is het feit dat men een systematische evaluatie uitvoert van de incidenten en er lessen uit trekt.

2.2. SCHEMA

Om van het model een bruikbaar schema te maken, moet het worden aangevuld. Dat doen we in twee stappen.

2.2.1. Inventaris van de basisactiviteiten

Zoals we al vermeld hebben, is het belangrijk om in de eerste plaats een inventaris van alle basisactiviteiten binnen een politiekorps op te maken, en dat volgens het onderscheid operationele activiteiten – ondersteunende activiteiten. Om die inventaris op te maken, leek het ons relevant om ons te inspireren op de basisfuncties die zijn opgenomen in de omzendbrief PLP10 van 9 oktober 2001 inzake de organisatie- en werkingsnormen van de lokale politie met het oog op het waarborgen van een minimale gelijkwaardige dienstverlening aan de bevolking (hierna PLP10 genoemd).

In die omzendbrief worden zes functies vermeld: (1) de *wijkwerking*; (2) de functie *onthaal*; (3) de functie *interventie*; (4) de functie *politieele slachtofferbejegening*; (5) de functie *lokale opsporing en lokaal onderzoek*; (6) de functie *handhaving van de openbare orde*.

We stellen voor om die lijst aan te vullen met de volgende basisactiviteiten of operationele functies: (7) de *verkeerspolitie*; (8) de opdrachten van *bescherming* (personen of goederen) en *toezicht*; (9) de *lokale veiligheidsprojecten*, nl. alle activiteiten die op eigen initiatief worden gedaan (raden, preventieve patrouilles, ontwikkeling van partnerships, enz.) om de lokale fenomenen van onveiligheid te bestrijden.

Op het vlak van de ondersteunende activiteiten of processen stellen we voor om de volgende twee items in aanmerking te nemen:

Algemeen beheer: (1) beheer van *human resources* (met inbegrip van de opleiding); (2) beheer van de materiële middelen; (3) beheer van de financiële middelen; (4) intern toezicht in strikte zin.

Communicatie- en informatiesysteem.

We moeten vaststellen dat de lijst met de operationele basisactiviteiten (nr. 7 tot 9) niet volstaat om een volledige risicoanalyse uit te voeren. Het grootste deel van die activiteiten kan worden onderverdeeld in een reeks politieele deelactiviteiten of generieke politieele modaliteiten. We zullen de generieke politieele modaliteiten definiëren als activiteiten die door elkaar uitgevoerd kunnen worden in het kader van de verschillende basisactiviteiten, en waarvan de uitoefening vooral geregeld is door de wet op het politieambt. Bij de generieke politieele modaliteiten vinden we: (1) de identiteitscontroles; (2) het fouilleren (van personen en vervoermiddelen); (3) de aanhoudingen (bestuurlijke en gerechtelijke); (4) de huiszoekingen; (5) de inbeslagname; (6) de verhoren; (7) het gebruik van geweld.

Voor onze analyse beschouwen we de generieke politieele modaliteiten als één enkel item (nr. 12).

Voor de analyse zullen de hierboven vermelde basisactiviteiten onderverdeeld worden om de mogelijke risicofactoren en controlemaatregelen die eraan verbonden zijn, duidelijker aan te geven (bv. in de functie onderzoek zal er een onderscheid gemaakt worden tussen het onderzoek als zodanig, de bijzondere opsporings-technieken, de informatievergaring door contact met informanten en tipgevers, enz.).

We hebben de opdrachten met federaal karakter niet opgenomen in de basisactiviteiten omdat er dwingende richtlijnen zijn voor genomen door de minister van Binnenlandse Zaken of de minister van Justitie wat verschillende activiteiten betreft die hierboven zijn vermeld (nr. 5, 6, 7 en 8). Het federale karakter van de opdracht heeft volgens ons maar een beperkte impact op de in te voeren maatregelen van intern toezicht (controle van de gevraagde opdrachten in vergelijking met de daadwerkelijk gerealiseerde opdrachten).

2.2.2. Identificatie van de risicoactiviteiten, de risicofactoren en de referentiecontrolemaatregelen

2.2.2.1. Resultaten van de analyse

De resultaten van onze analyse zijn opgenomen in appendix I.

2.2.2.2. Toelichting

In dit deel van de opdracht hebben we de **risicoactiviteiten** geïdentificeerd, evenals de risicofactoren verbonden aan de verschillende basisactiviteiten vermeld in onze inventaris, en dat meer bepaald op het vlak van legitimiteit en doeltreffendheid, aangezien het Comité P die twee aspecten als prioritair beschouwt. **Een activiteit moet als een risicoactiviteit beschouwd worden omdat vanwege haar aard, de kans op een functiestoornis potentieel groter is dan voor andere activiteiten en dat ongeacht de aanwezige partijen.** Merk op dat als een activiteit niet als een risicoactiviteit is benoemd, ze toch verschillende risicofactoren kan hebben.

Het lijkt ons verwaand alle risicofactoren verbonden aan de basispolitieactiviteiten te willen identificeren. In het kader van onze analyse hebben we geprobeerd de belangrijkste risicofactoren in de politiepraktijk te identificeren.

Voor elke risicoactiviteit en elke risicofactor hebben we gepreciseerd wat de **referentiecontrolemaatregelen** zijn. We hebben de referentiecontrolemaatregelen gedefinieerd als de **aanbevolen maatregelen om de risico's op functiestoornissen in de activiteiten in de overgrote meerderheid van de gevallen te vermijden of te beperken.** De referentiecontrolemaatregelen die we voorstellen, moeten worden beschouwd als minimumnormen die voortvloeien uit de "correcte manier van handelen" en die nageleefd moeten worden, zonder uit te sluiten dat er strengere maatregelen kunnen worden genomen door de hiërarchische oversten van een politiekorps, afhankelijk van de specifieke situatie van dat korps.

De referentiecontrolemaatregelen die we voorstellen, mogen dus niet worden beschouwd als een opsomming die volledig is.

Voor de basisactiviteiten zullen we ons beperken tot de risicofactoren en specifieke controlemaatregelen voor de functie, aangezien de generieke politionele modaliteiten apart worden geanalyseerd (item nr. 12).

De laatste kolom van onze tabel gaat over de evaluatie van de maatregelen van intern toezicht. Het Comité P zal die kolom moeten invullen volgens de vaststellingen die het zal doen.

Die evaluatie zal erin bestaan de maatregelen van intern toezicht die het geobserveerde korps heeft ingevoerd, te vergelijken met de referentiemaatregelen van intern toezicht die we hebben voorgesteld.

Over het algemeen zouden zich drie scenario's kunnen voordoen: (1) de maatregelen van intern toezicht die het korps heeft genomen, zijn bevredigend en dekken de risico's (lijken de risico's te dekken); (2) de controlemaatregelen zijn onvoldoende

en dekken onvoldoende de risico's; (3) er is een overinvestering op het vlak van de controlemaatregelen.

2.3. HOE HET MODEL GEBRUIKEN?

Het model dat we hebben voorgesteld, kan op verschillende manieren worden gebruikt. Het onderstaande schema toont hoe.

	Het hele model	Een deel van het model
Audit	(1)	(2)
Thematisch onderzoek	(3)	(4)

Toelichting

Het model dat we hebben uitgewerkt, kan worden gebruikt als analyse- en referentie-instrument, ofwel in het kader van een auditopdracht, ofwel in het kader van een thematisch onderzoek.

Bij een auditopdracht zal ons model het schema aanvullen dat de Dienst Enquêtes nu al gebruikt. In die context zal het intern toezicht op dezelfde wijze onderzocht worden als de andere functies. Merk evenwel de specificiteit van de functie intern toezicht op: ze is in alle andere functies terug te vinden (bv. de onthaalfunctie bevat aspecten die onder de functie intern toezicht vallen).

Indien het model gebruikt wordt in het kader van een thematisch onderzoek, zal er eerst een representatief staal van entiteiten moeten worden vastgelegd (lokale politiekorpsen – federale politiediensten). Op grond van de conclusies die worden getrokken na het gebruik van het instrument zal het Comité aanbevelingen kunnen formuleren over het ontwikkelingsniveau van de functie intern toezicht.

Zoals we het hebben uitgewerkt, stelt het model een betrekkelijk breed analyseveld voor. Afhankelijk van de beschikbare tijd om de gekozen opdracht te realiseren of afhankelijk van de accenten die men wil leggen, is het zeker denkbaar dat maar een deel van het model gebruikt wordt. Een gericht gebruik ervan wordt ook verantwoord door het feit dat alle functies niet hetzelfde risiconiveau hebben (cf. risico-activiteiten).

Om het het Comité (Dienst Enquêtes) mogelijk te maken de impact van de concrete uitvoering van het voorgestelde model goed te evalueren, beginnen we met een gericht gebruik ervan.

APPENDIX I: INVENTARIS VAN DE RISICOACTIVITEITEN, DE RISICOFACTOREN EN REFERENTIECONTROLEMAATREGELLEN

Volg-nummer	Basisactiviteiten	Risico-evaluatie		Referentiecontrolemaatregelen	Evaluatie van de maatregelen voor intern toezicht
		Risico-activiteiten	Risicofactoren (legitimiteit/doeltreffendheid)		
1	Wijkwerking	Neen	<p>Gebrek aan continuïteit in de organisatie van de wijkwerking.</p> <p>Risico op een vermindering van de waakzaamheid van de wijkagent..</p> <p>Gebrek aan synergie tussen de wijkwerking en de andere functies (o.a. de recherche, het onthaal, politionele slachtofferbejegening, interventie en lokale projecten).</p>	<p>De organisatie van de dienst garandeert de continuïteit van de wijkwerking (wijkagenten worden weinig van hun hoofdtaak gehaald).</p> <p>De goede kennis van de omgeving door de wijkagent vormt uiteraard een kritische succesfactor. Desondanks is er mogelijk een risico dat de waakzaamheid vermindert. Een te overwegen controlemaatregel is punctueel een andere wijkagent in dienst te nemen in dezelfde zone.</p> <p>Er moet een structurele communicatie georganiseerd worden tussen de wijkwerking en de andere functies (bv. regelmatige coördinatievergaderingen, communicatie van de interventieverlagen, enz.).</p> <p>Sommige activiteiten kunnen worden gerealiseerd ter gelegenheid van de wijkwerking: niet-dringende interventies, eenvoudige onderzoekstaken, politionele slachtofferbejegening (bv. hercontactname), sommige activiteiten in het kader van de lokale veiligheidsprojecten, enz.</p>	
2	Onthaal	Neen	<p>De organisatie van de onthaalfunctie (wachtijd en tijdsbestekken inzake toegankelijkheid) niet afgestemd op de noden en verwachtingen van de burgers.</p> <p>Ontoereikende onthaalinfrastructuur.</p> <p>De onthaalfunctie is inefficiënt.</p> <p>De organisatie van het onthaal waarborgt geen veiligheid (veiligheid van het onthaalpersoneel, niet-toegelaten toegang tot de gebouwen, enz.)</p> <p>De kwaliteit van het telefonisch onthaal is ondermaats (de klanten krijgen onvolledige informatie).</p> <p>Het beheer van de briefwisseling is niet optimaal (geen antwoord, laattijdig antwoord, enz.).</p>	<p>De onthaalfunctie moet zoveel mogelijk rekening houden met de behoeften en verwachtingen van de burgers. De behoeften en verwachtingen van de klanten moeten regelmatig worden geanalyseerd. Ook de graad van tevredenheid van de klanten kan het best worden gemeten om de dienstverlening eventueel te kunnen aanpassen.</p> <p>Het ontvangstlokaal moet aangepast zijn en er moeten parkeerplaatsen voor bezoekers voorzien zijn.</p> <p>Er worden structurele maatregelen genomen om de wachtijd zoveel mogelijk te beperken bijvoorbeeld door bijkomend personeel in dienst te nemen op momenten dat het drukker is.</p> <p>Bezoekers worden systematisch geïdentificeerd. Er wordt een bezoekersregister bijgehouden.</p> <p>Er worden maatregelen genomen opdat de onthaalfunctie geen exclusieve functie zou zijn.</p> <p>Het operationeel personeel wordt pas ingezet als dat nodig blijkt (bv. de veiligheidstoegang kan aan administratief personeel worden toevertrouwd).</p> <p>Er worden maatregelen genomen om een optimaal telefonisch onthaal te garanderen (bv. de lijst met het aanwezige personeel en de nuttige telefoonlijsten zijn beschikbaar voor het personeel dat met het onthaal belast is, de telefoons worden systematisch doorgeschakeld bij</p>	

<u>Volg-nummer</u>	<u>Basisactiviteiten</u>	<u>Risico-evaluatie</u>		<u>Referentiecontrolemaatregelen</u>	<u>Evaluatie van de maatregelen voor intern toezicht</u>
		<u>Risico-activiteiten</u>	<u>Risicofactoren (legitimiteit/doeltreffendheid)</u>		
				afwezigheid, enz.). Die maatregelen worden zelf ook regelmatig gecontroleerd en geëvalueerd. Alle externe en interne briefwisseling wordt systematisch geregistreerd. Wat de briefwisseling van het publiek betreft, kan het een goed idee zijn om met een systeem van ontvangstbewijzen te werken.	
3	Interventies	Ja	<p>Probleem met beschikbaarheid van de interventieteams.</p> <p>Probleem met snelheid van de interventies.</p> <p>Er is een probleem met de kwaliteit van de interventies.</p> <p>Het interventiesysteem is inefficiënt.</p> <p>Gebrek aan synergie tussen de functie interventie en de andere functies (wijkwerking, onderzoek, slachtofferbejegening).</p>	<p>Het interventiesysteem (aantal ploegen / interventiezones / shifts / ...) wordt regelmatig geëvalueerd volgens de evolutie van de interventies (omvang en aard van de interventies, kritieke zones en uren, enz.). Er wordt nagegaan of de PLP 10-norm wordt nageleefd (min. één ploeg 24/24 u en één ploeg 12 u/dag – PLP10).</p> <p>De (dringende) interventies moeten beantwoorden aan de standaarden voor doeltreffendheid die lokaal zijn vastgelegd (o.a. de interventie-termijnen, opstelling van de PV's binnen "x" dagen, enz.).</p> <p>Er wordt een verslag opgemaakt van de interventies en ze worden regelmatig opgevolgd.</p> <p>De individuele en gemeenschappelijke uitrusting van de interventieteams wordt regelmatig gecontroleerd (bruikbaarheid, conformiteit, enz.).</p> <p>De niet-dringende interventies worden zoveel mogelijk uitgevoerd in het kader van andere diensten dan de interventiedienst.</p> <p>Naast de interventies beschikken de teams over een concreet werkprogramma (patrouilles, controles, enz.).</p> <p>Het interventiesysteem voorziet de mogelijkheid om permanent een officier van bestuurlijke en gerechtelijke politie op te roepen (PLP 10).</p> <p>Na analyse worden de interventieverslagen (of een deel ervan) meegedeeld aan de dienst die zich bezighoudt met de wijkwerking en aan de onderzoeksdienst.</p>	
4	Politionele slachtofferbejegening	Neen	<p>De functie wordt onvoldoende opgevolgd in het korps.</p> <p>Het personeel dat belast is met de politionele slachtofferbejegening heeft niet het goede profiel.</p> <p>Gebrek aan opleiding van het personeel.</p> <p>Gebrek aan synergie met de andere actoren of instanties die belast zijn met politionele slachtofferbejegening.</p>	<p>Er wordt een officier aangewezen die verantwoordelijk is voor de functie (OOP 15ter, Pt II.A).</p> <p>Sommige vormen van slachtofferhulp worden grondiger opgevolgd (bv. minderjarigen, slachtoffers van mensenhandel, enz.).</p> <p>Het korps beschikt over een gespecialiseerde medewerker (PLP10). In de veronderstelling dat het politiekorps over een dienst politionele slachtofferbejegening beschikt, berust het effectief ervan en het permanentie/interventiesysteem op objectieve criteria (normen, analyse van de interventies, enz.).</p> <p>Er wordt een regelmatige opleiding voorzien inzake politionele slachtoffer-</p>	

<u>Volg-nummer</u>	<u>Basisactiviteiten</u>	<u>Risico-evaluatie</u>		<u>Referentiecontrolemaatregelen</u>	<u>Evaluatie van de maatregelen voor intern toezicht</u>
		<u>Risico-activiteiten</u>	<u>Risicofactoren (legitimiteit/doeltreffendheid)</u>		
			Inefficiënt systeem van hercontactname.	<p>bejegening (OOP15ter, Pt II.A).</p> <p>Het korps beschikt over een geactualiseerde lijst van de instanties die betrokken zijn bij de slachtofferbejegening (OOP 15ter, Pt II.A).</p> <p>Er wordt met die instanties regelmatig een overleg georganiseerd.</p> <p>Het systeem van hercontactname berust op objectieve criteria (bepaling van de bedoelde vormen van slachtofferbijstand, vastgelegde termijnen van hercontactname, enz.).</p>	
5.1	<p>De functie lokale opsporing en lokaal onderzoek – Informatievergaring</p>	Ja	<p>Te weinig of geen oriëntering van de informatievergaring.</p> <p>Er is maar een deel van het korps betrokken bij de informatievergaring (synergieën met de andere functies).</p> <p>De informatievergaring wordt onvoldoende opgevolgd en gecontroleerd.</p> <p>De informatievergaring in het kader van de contacten met de informanten en tipgevers wordt onvoldoende opgevolgd en gecontroleerd.</p>	<p>De informatievergaring is georganiseerd en georiënteerd volgens de lopende onderzoeken (kantschriften), de lopende seiningen en de fenomenen die voor het korps (de zone) prioritair zijn.</p> <p>De informatievergaring wordt doeltreffend gecoördineerd in het korps (aard van de gezochte informatie, te leveren inspanning, te betrekken diensten, enz.). De functies (personen) die met de coördinatie belast zijn, zijn duidelijk geïdentificeerd.</p> <p>Alle verzamelde informatie (processen-verbaal of verslagen) wordt systematisch overgemaakt (onderofficier of officier belast met de gerechtelijke dienst).</p> <p>De bepalingen van de omzendbrief van 24 april 1990 over de <i>bijzondere opsporingstechnieken</i> worden in het korps nauwgezet toegepast. Het ingevoerde controlesysteem (systematische, punctuele, gerichte, steekproefcontroles, ...) moet het mogelijk maken zich zeer goed te vergewissen van de naleving van de belangrijkste aspecten van die omzendbrief:</p> <p>aanduiding van een lokale informantenbeheerder;</p> <p>voorafgaande screening van alle nieuwe informanten;</p> <p>opstelling van een contactverslag voor elk contact en opstelling van een informatieverlag indien nodig;</p> <p>systematische aanwijzing van een tweede contactpolitieagent;</p> <p>toepassing van de coderingsregels (toekenning van een code aan elke informant);</p> <p>geen contact uit eigen beweging met de informanten die niet betrouwbaar worden geacht.</p> <p>Naast de bepalingen van de omzendbrief, menen we dat bepaalde bijkomende controlemaatregelen zouden kunnen worden genomen:</p> <p>verplicht contact met twee contactpolitieagenten;</p>	

<u>Volg-nummer</u>	<u>Basisactiviteiten</u>	<u>Risico-evaluatie</u>		<u>Referentiecontrolemaatregelen</u>	<u>Evaluatie van de maatregelen voor intern toezicht</u>
		<u>Risico-activiteiten</u>	<u>Risicofactoren (legitimiteit/doeltreffendheid)</u>		
				verplichting om vooraf de plaats en het uur van de contacten met de informanten (en geregistreerde tipgevers) mee te delen.	
5.2	<p>De functie lokale opsporing en lokaal onderzoek –</p> <p>De opvolging en de coördinatie van de onderzoeken</p>	Ja	<p>Onvoldoende opvolging van de lopende onderzoeken (o.a. geen criteria om de onderzoeken te selecteren die een grondiger opvolging vereisen).</p> <p>Onvoldoende coördinatie van de onderzoeken.</p> <p>Gebrek aan opvolging inzake de uitvoering van gerechtelijke opdrachten (kantschriften).</p> <p>Risico op capaciteitsprobleem als het korps onderzoeken doet die in principe onder de verantwoordelijkheid van de federale politie vallen (Richtlijn van 01/03/02²).</p> <p>Gebrek aan coördinatie met de andere lokale politiekorpsen en de federale politie.</p>	<p>Het korps beschikt over een overzicht van alle lopende onderzoeken (a priori ter beschikking gesteld door het AIK).</p> <p>De belangrijkste onderzoeken worden specifiek opgevolgd. Mogelijke criteria om de onderzoeken te selecteren die beter moeten worden opgevolgd, zijn onder meer:</p> <p>de ernst van de feiten (slachtoffers, lokale nawerking, enz.);</p> <p>de betrokken daders of misdaadmilieu;</p> <p>het aantal ingezette onderzoekers;</p> <p>het aantal mensen/uren gewijd aan het onderzoek;</p> <p>de toevlucht tot bijzondere opsporingstechnieken;</p> <p>onderzoeken uitgevoerd door gemengde ploegen van lokale/federale politie.</p> <p>Er worden mechanismen ingevoerd die een optimale coördinatie van de onderzoeken kunnen garanderen, zoals bijvoorbeeld de organisatie van coördinatievergaderingen, de periodieke opstelling van een stand van vooruitgang, enz.</p> <p>Om de kwaliteit van de uitvoering van de taken die door gerechtelijke overheden zijn voorgeschreven te garanderen, wordt hun uitvoeringstermijn gemeten en worden er maatregelen genomen om die termijn onder controle te houden. Met dit systeem zou het ook mogelijk moeten zijn om terugkerende problemen te detecteren (kantschriften die vermeden hadden kunnen worden, terugkerende kantschriften, enz.).</p> <p>Het korps heeft een zicht op de capaciteit mensen/uren die het inzet voor de onderzoeken die in principe onder de verantwoordelijkheid van de federale politie vallen.</p> <p>Er worden maatregelen genomen om een systematische deelname van het korps aan het lokale rechercheoverleg te garanderen.</p>	
5.3	<p>De functie lokale opsporing en lokaal onderzoek –</p> <p>De verspreiding en de overdracht van informatie</p>	Ja	<p>Gebrek aan communicatie of onvolledige communicatie van informatie aan de andere politiekorpsen en de federale politie.</p>	<p>De NCDB regelmatig bijwerken, waarbij er speciaal aandacht wordt geschonken aan de achterstand:</p> <p>in de opstelling van de processen-verbaal;</p> <p>in de codering ervan (voor de korpsen die die activiteit op zich nemen).</p> <p>Toezien op een snelle communicatie van de informatie aan de andere lokale politiediensten en de federale politie (o.a. opvolging van problemen</p>	

<u>Volg-nummer</u>	<u>Basisactiviteiten</u>	<u>Risico-evaluatie</u>		<u>Referentiecontrolemaatregelen</u>	<u>Evaluatie van de maatregelen voor intern toezicht</u>
		<u>Risico-activiteiten</u>	<u>Risicofactoren (legitimiteit/doeltreffendheid)</u>		
	<i>buiten het politiekorps</i>			of klachten terzake).	
6	De functie handhaving van de openbare orde	Ja	<p>Niet-naleving of gedeeltelijke naleving van de normen die in de MFO-2 zijn vastgelegd.</p> <p>Problemen van openbare orde worden te laat opgespoord en/of de informatie terzake is onvolledig.</p> <p>Het beheer van de lokale ordediensten is te weinig operationeel.</p> <p>Er wordt uit de incidenten geen enkele les getrokken.</p>	<p>Het korps controleert periodiek de naleving van de normen die zijn vastgelegd in de MFO-2³.</p> <p>Het politiekorps is zo georganiseerd dat de verzameling van informatie inzake openbare orde permanent kan worden verzekerd.</p> <p>Het korps voert regelmatig controles uit van zijn capaciteit om het beheer van de lokale ordediensten op zich te nemen (het personeel en het materiaal zijn operationeel, o.a. door regelmatige oefeningen).</p> <p>In de korpsen van middelmatige en grote omvang wordt aanbevolen om een officier aan te wijzen die verantwoordelijk is voor de openbare orde.</p> <p>De lokale noodplannen worden voortdurend geactualiseerd.</p> <p>De beschikbaarheid van een officier van gerechtelijke politie en een officier van bestuurlijke politie is permanent gegarandeerd (PLP10).</p> <p>De incidenten bij de ordediensten worden systematisch geanalyseerd om er lessen uit te trekken.</p>	
7	De verkeerspolitie	Ja	<p>Toezicht- en controleacties niet of onvoldoende georiënteerd op de veiligheidsproblemen.</p> <p>Het verbaliseringsbeleid sluit niet voldoende aan bij de prioriteiten (structurele of punctuele problemen).</p> <p>Sommige PV's worden "opzij gelegd".</p> <p>Integriteitsprobleem met het beheer van de onmiddellijke inningen.</p>	<p>Het korps oriënteert zijn toezicht- en controleacties in de tijd en in de ruimte op basis van een analyse van zijn veiligheidsproblemen (prioriteiten van het zonaal veiligheidsplan).</p> <p>Het verbaliseringsbeleid wordt opgevolgd door het korps (plaatsen, perioden, onderwerp van de PV's, verbalisanten, enz.).</p> <p>Met dit systeem zou het mogelijk moeten zijn de verbaliseringsvormen te detecteren die niet aansluiten bij de prioriteiten.</p> <p>Het korps controleert zeer regelmatig de verzending van alle PV's naar het Parket (register).</p> <p>De procedure van de onmiddellijke inningen wordt regelmatig gecontroleerd in het korps (controle van de boekjes en geldsommen).</p>	
8	De opdrachten van bescherming	Neen	<p>We denken dat er aan deze functie weinig specifieke risico's zijn verbonden.</p> <p>Een potentieel risico dat we hebben gedetecteerd is geen of te weinig oriëntatie van de ploegen op het terrein in het kader van een zonaal toezicht.</p>	<p>Om de ploegen op het terrein correct te kunnen oriënteren, stelt het politiekorps een ruimte- en tijdsanalyse van zijn veiligheidsproblemen op.</p> <p>Het korps beschikt over geactualiseerde documentatie over de risico-plaatsen.</p> <p>De ploegen van toezicht hebben een concreet werkprogramma.</p>	
9	Lokale veiligheids-	Neen	Voor deze functie hebben we zeer weinig	Om een maximale betrokkenheid van zijn personeel te garanderen in de	

<u>Volg-nummer</u>	<u>Basisactiviteiten</u>	<u>Risico-evaluatie</u>		<u>Referentiecontrolemaatregelen</u>	<u>Evaluatie van de maatregelen voor intern toezicht</u>
		<u>Risico-activiteiten</u>	<u>Risicofactoren (legitimititeit/doeltreffendheid)</u>		
	projecten		<p>risico's geïdentificeerd.</p> <p>Een van de belangrijkste risico's is in ons ogen het gebrek aan betrokkenheid van het personeel in de lokale veiligheidsprojecten.</p>	<p>lokale veiligheidsprojecten, zou het korps moeten:</p> <p>het personeel betrekken bij de beleidsontwikkeling:</p> <p>bij de analyse van de veiligheidsproblemen (problemen die het personeel heeft op het terrein of in het korps om de fenomenen doeltreffend te bestrijden);</p> <p>bij het zoeken naar mogelijke uit te voeren acties.</p> <p>uitgebreid over de projecten communiceren (lopende acties, bereikte resultaten, enz.).</p>	
10.1	<p>Algemeen beheer</p> <p>–</p> <p>Human resources management</p>	Ja	<p>Geen of te weinig vooruitziend beheer inzake human resources.</p> <p>Gebrek aan duidelijkheid over de structuur van het korps (met inbegrip van de verdeelsleutels van het personeel, de bevoegdheden en verantwoordelijkheid van elkeen).</p> <p>Weinig of geen duidelijke visie op het opleidingsbeleid.</p> <p>Weinig of geen informatie over de graad van tevredenheid van het personeel.</p> <p>Slechte werksfeer.</p> <p>Onvoldoende maatregelen voor "fysieke" veiligheid.</p>	<p>Het korps heeft een precies beeld van zijn personeelseffectief en de te verwachten evolutie ervan. Zo zal het zich kunnen baseren op zijn noden inzake rekrutering.</p> <p>Het korps beschikt over:</p> <p>verdeelsleutels voor het personeel;</p> <p>een precies zicht op de verdeling van zijn personeel per dienst;</p> <p>functieprofielen (ten minste voor de sleutelfuncties);</p> <p>functiebeschrijvingen (idem).</p> <p>Het korps heeft een duidelijk opleidingsbeleid. Dat houdt in dat het korps duidelijke opleidingsdoelstellingen heeft geformuleerd die uit zijn operationele strategie voortvloeien. Het opleidingsbeleid zou minstens de volgende items moeten bevatten:</p> <p>beoogde doelgroepen en geïdentificeerde opleidingsnoden;</p> <p>concreet opleidingsaanbod (soorten opleidingen, aantal uren, enz.);</p> <p>De graad van tevredenheid van de medewerkers vormt een van de voornaamste bekommernissen van het korps. Behalve de directe meting van de graad van tevredenheid, is een indicatie ervan mogelijk op grond van verschillende indicatoren die periodiek worden opgevolgd:</p> <p>percentage personeelsverloop;</p> <p>percentage absenteïsme;</p> <p>interne klachten;</p> <p>aantal evaluatieprocedures die voor problemen zorgen.</p> <p>Er bestaat geen mirakelmethode om een goede werksfeer te garanderen. Ze is het resultaat van een hele reeks interne en externe factoren.</p>	

<u>Volg-nummer</u>	<u>Basisactiviteiten</u>	<u>Risico-evaluatie</u>		<u>Referentiecontrolemaatregelen</u>	<u>Evaluatie van de maatregelen voor intern toezicht</u>
		<u>Risico-activiteiten</u>	<u>Risicofactoren (legitimiteit/doeltreffendheid)</u>		
				<p>Bepaalde interne initiatieven kunnen bijdragen tot een betere werksfeer:</p> <ul style="list-style-type: none"> de bereikbaarheid van de verantwoordelijken; het organiseren van een raadpleging van het personeel vóór de uitvoering van belangrijke beslissingen; bijzondere aandacht schenken aan de positieve initiatieven en acties van de personeelsleden (de goede ideeën belonen, felicitaties, enz.); regelmatig sociale activiteiten organiseren. <p>De minimale controlemaatregelen die inzake fysieke veiligheid moeten worden genomen, zijn:</p> <ul style="list-style-type: none"> een verantwoordelijke voor de fysieke veiligheid aanwijzen (preventie en bescherming op het werk); permanent beschikken over een geactualiseerd beeld van het fysieke veiligheidsniveau in het korps op basis van verschillende indicatoren: de ongevallen tijdens de dienst (met of zonder dienstvoertuigen); het absentieïsme (van lange en korte duur); enz. 	
10.2	<p>Algemeen beheer</p> <p>–</p> <p>Beheer van de materiële middelen</p>		<p>Geen of te weinig vooruitziend beheer inzake materiële middelen.</p> <p>Alle aankopen van materiaal zijn niet gerechtvaardigd.</p> <p>De aankoopprocedures voor materiaal zijn noch correct noch optimaal (o.a. niet afgestemd op de noden van het personeel, gebrek aan transparantie).</p> <p>Slechte verdeling van de materiële middelen.</p> <p>Risico op verlies of misbruik van materiaal.</p> <p>Risico op verkeerd gebruik van het materiaal.</p> <p>De gebouwen zijn slecht onderhouden.</p>	<p>Het korps beschikt over een up-to-date inventaris van al zijn materiële middelen (types (collectieve of individuele uitrusting), aantal, initiële en gecumuleerde kost, datum van vernieuwing, enz.).</p> <p>Het korps heeft prioriteiten bepaald voor de aankoop van materiaal (vervanging of nieuwe investeringen volgens de operationele prioriteiten). De prioriteiten zijn op transparante wijze bepaald.</p> <p>De toepassing van de reglementering op de overheidsopdrachten wordt regelmatig gecontroleerd. Er wordt aanbevolen om een medewerker die a priori niet bij de procedure betrokken is, met het toezicht erop te belasten.</p> <p>Voor de aankoop van materiaal worden a priori normen vastgelegd (technische normen, noden en verwachtingen van het personeel, enz.).</p> <p>Het korps gebruikt objectieve verdeelsleutels voor het materiaal (bv. ratio aantal personeelsleden per pc).</p> <p>Bepaalde soorten materiaal worden regelmatig gecontroleerd op hun veilige gebruik en bewaring:</p> <ul style="list-style-type: none"> dienstwapens (tijdens en buiten de dienst); dienstvoertuigen (bv. gebruik van de rittenbladen, enz.); 	

<u>Volg-nummer</u>	<u>Basisactiviteiten</u>	<u>Risico-evaluatie</u>		<u>Referentiecontrolemaatregelen</u>	<u>Evaluatie van de maatregelen voor intern toezicht</u>
		<u>Risico-activiteiten</u>	<u>Risicofactoren (legitimititeit/doeltreffendheid)</u>		
				<p>radiomateriaal.</p> <p>Het korps heeft formele richtlijnen op dat vlak.</p> <p>Het korps heeft een onderhouds- en renovatieplanning voor de gebouwen.</p>	
10.3	<p>Algemeen beheer</p> <p>–</p> <p>Beheer van de financiële middelen</p>	Ja	<p>NB: de investeringsbudgetten zijn in overeenstemming met het punt gewijd aan het beheer van de materiële middelen o.a. de aankopen.</p> <p>Gebrek aan opvolging van het gebruik van sommige kritieke werkingsbudgetten, waaronder het budget voor de onregelmatige prestaties, de budgetten brandstof en verbruiksproducten, enz.</p> <p>Onbillijke verdeling van het budget gewijd aan onregelmatige prestaties.</p>	<p>Het korps volgt het gebruik van de kritieke werkingsbudgetten van dichtbij op. Er wordt regelmatig een stand van de budgetten opgesteld.</p> <p>Wat het budget voor de onregelmatige prestaties betreft, is de kost van de dienstbaarheid (permanenties) berekend.</p> <p>Het korps controleert regelmatig de billijke verdeling van de onregelmatige prestaties tussen zijn personeelsleden.</p>	
10.4	<p>Algemeen beheer</p> <p>–</p> <p>Intern toezicht in strikte zin</p>	Ja	<p><u>Klachtenbehandeling</u></p> <p>Geen of weinig overzicht op de omvang en de aard van de klachten.</p> <p>Het korps bezit geen uitdrukkelijke en formele procedure om de klachtenbehandeling te regelen (we denken dat het hier om een belangrijk risico gaat).</p> <p>Een procedure van klachtenbehandeling bestaat, maar is niet gekend in het korps.</p> <p>De procedure voor klachtenbehandeling biedt niet alle garanties van doeltreffendheid (op papier).</p> <p>De klachtenbehandeling is niet geïntegreerd in de werking van het korps (er worden geen lessen getrokken en geen structurele maatregelen genomen).</p> <p><u>Tucht</u></p> <p>Geen overzicht op de tuchtproblematiek.</p> <p>Gebrek aan samenhang en uniformiteit in de behandeling van tuchtdossiers.</p>	<p><u>Klachtenbehandeling</u></p> <p>Het korps volgt de klachten op die aan hem zijn gericht (aantal en aard).</p> <p>Het korps beschikt over een formele en uitdrukkelijke procedure voor de klachtenbehandeling.</p> <p>De procedure die de klachtenbehandeling regelt, is aan het korps meegedeeld.</p> <p>De procedure voor klachtenbehandeling beschrijft volledig alle fasen van de behandeling (ontvangstbewijs, overheid die met het onderzoek belast is, verloop van het onderzoek, mededeling van de uiteindelijke beslissing aan de klager, opvolging van de klachten, enz.).</p> <p>Uit iedere klacht worden lessen getrokken en er worden geschikte structurele maatregelen genomen.</p> <p>Het korps heeft een officier, een andere medewerker zelfs een dienst (van intern toezicht) aangewezen als verantwoordelijke voor de klachtenbehandeling.</p> <p><u>Tucht</u></p> <p>Het korps heeft een precies en geactualiseerd zicht op de lopende en afgehandelde tuchtdossiers (en zelfs gerechtelijke dossiers).</p> <p>Het korps heeft een officier of een andere medewerker, zelfs een dienst aangewezen als tuchtverantwoordelijke.</p>	

<u>Volg-nummer</u>	<u>Basisactiviteiten</u>	<u>Risico-evaluatie</u>		<u>Referentiecontrolemaatregelen</u>	<u>Evaluatie van de maatregelen voor intern toezicht</u>
		<u>Risico-activiteiten</u>	<u>Risicofactoren (legitimiteit/doeltreffendheid)</u>		
			<p>Tucht is niet in het algemeen beheer van het korps opgenomen (er worden geen of weinig lessen getrokken en maatregelen genomen).</p> <p><u>Werking van de dienst intern toezicht</u></p> <p>De structuur van de dienst intern toezicht is ontoereikend (onvoldoende of te groot effectief, slechte positionering, enz.)</p> <p>Gebrek aan visie en transparantie wat de werking van de dienst intern toezicht betreft.</p> <p>Het personeel van de dienst intern toezicht is niet op een doeltreffende en transparante wijze gekozen.</p>	<p>Het korps beschikt over een lokale "rechtspraak" inzake tucht (identieke feiten leiden tot een identieke behandeling en zelfs een identieke sanctie).</p> <p>Alle tuchtdossiers (gerechtelijke dossiers) worden geanalyseerd (zoeken naar oorzaken) om eventueel structurele maatregelen te kunnen nemen.</p> <p><u>Werking van de dienst intern toezicht</u></p> <p>Het effectief van de dienst intern toezicht vloeit onder andere voort uit de omvang van het korps en uit zijn specifieke werking (rechercheafdelingen, al dan niet contact met informanten en tipgevers, enz.).</p> <p>De dienst intern toezicht is rechtstreeks onder het bestuur van de directie van het korps gebracht.</p> <p>In een interne nota wordt de algemene werking van de dienst intern toezicht beschreven. Die nota bevat minstens de volgende items:</p> <ul style="list-style-type: none"> profiel van de leden; positie in het korps (zie supra); opdrachten in de volgende gebieden: <ul style="list-style-type: none"> klachtenbehandeling; tucht; specifieke controles (beoogde activiteiten of diensten); uit te voeren controles op het terrein; enz. bevoegdheden van de leden (bv. alle nodige informatie in het korps verzamelen, personeelsleden horen, enz.); synergieën met de andere componenten van het korps (bv. over te dragen informatie, deelname aan de interne vergaderingen, enz.); rapportagesysteem aan de directie en de rest van het korps. <p>De opdrachten die aan de dienst intern toezicht zijn toegekend, vloeien voort uit een permanente risicoanalyse (analyse van de klachten, van de incidenten, enz.)</p> <p>De nota over de werking van de dienst intern toezicht wordt wijd verspreid in het korps.</p>	
11	Informatie- en communicatie-	Neen / Ja	NB: de communicatie van operationele informatie is supra behandeld.	Het korps beschikt over een systeem voor strategische informatie. Dankzij dat systeem moet het ten minste kunnen informatie verzamelen in de	

<u>Volg-nummer</u>	<u>Basisactiviteiten</u>	<u>Risico-evaluatie</u>		<u>Referentiecontrolemaatregelen</u>	<u>Evaluatie van de maatregelen voor intern toezicht</u>
		<u>Risico-activiteiten</u>	<u>Risicofactoren (legitimiteit/doeltreffendheid)</u>		
	stelsysteem		<p>Geen systeem of gebrek aan doeltreffendheid van het systeem van strategische informatie.</p> <p>Een (Het) meetsysteem van de prestaties is niet of te weinig doeltreffend.</p> <p>Het communicatiesysteem is te weinig doeltreffend.</p>	<p>volgende gebieden:</p> <p>evolutie van de fenomenen;</p> <p>evolutie van de werklust;</p> <p>strategie ontwikkeld door de partners (met inbegrip van de andere politiekorpsen).</p> <p>Het korps beschikt over een meetsysteem van de prestaties samengesteld uit een reeks indicatoren die het geheel van de werking van het korps dekken (operationele activiteiten en ondersteunende activiteiten en processen).</p> <p>Het prestatiemeetsysteem wordt binnen het korps als communicatie-instrument gebruikt (bereikte resultaten, problemen, genomen beslissingen, enz.).</p> <p>Om doeltreffend te zijn, moet het communicatiesysteem een component "top-down" en een component "bottom-up" bevatten.</p> <p>In de component "top-down" is het aangewezen de verschillende doelgroepen van elkaar te onderscheiden (de verschillende categorieën kaders, bepaalde specifieke personeelscategorieën, enz.) en de communicatie aan hun noden aan te passen (communicatiemiddelen, frequentie, onderwerpen, enz.).</p> <p>In de component "bottom-up" situeren we de aspecten interne klachten, suggesties, enz.</p> <p>Het communicatiesysteem bevat een <u>gestructureerde</u> communicatie aan de naburige politiekorpsen (uitwisseling van operationele informatie, partnership, enz.).</p> <p>Het korps gaat regelmatig na of zijn communicatiesysteem toereikend is, want de noden van de verschillende doelgroepen evolueren voortdurend.</p>	
12	Generieke politionele modaliteiten	Ja	<p>Geen of te weinig controle op het goede algemene verloop van de generieke politionele modaliteiten.</p> <p>Geen of zwak alarmsysteem.</p> <p>Geen of te weinig alarmindicatoren.</p>	<p>Het korps heeft een controlesysteem ingevoerd om zich <u>a priori</u> te vergewissen van het goede verloop van de generieke politionele modaliteiten. Dat controlesysteem moet per generieke politionele modaliteit preciseren:</p> <p>de aard en de frequentie van de uit te voeren controles (bv. controle van alle PV's of van bepaalde types PV, controle van de registers, enz.).</p> <p>bepaalde organisatieprincipes (bv. verplichting om voor sommige operaties schriftelijke dienstorders op te stellen, middenkaders, zelfs officieren inzetten als verantwoordelijken, enz.);</p> <p>Het korps beschikt over een alarmsysteem. Dit systeem preciseert de</p>	

<u>Volg-nummer</u>	<u>Basisactiviteiten</u>	<u>Risico-evaluatie</u>		<u>Referentiecontrolemaatregelen</u>	<u>Evaluatie van de maatregelen voor intern toezicht</u>
		<u>Risico-activiteiten</u>	<u>Risicofactoren (legitimiteit/doeltreffendheid)</u>		
				<p>feiten waarvoor een lid van het middenkader of een officier moet worden geïnformeerd (in real time) of moet worden teruggeroepen (bv. verdachte overlijdens, dodelijke ongevallen, incidenten waarbij bepaalde categorieën van personen betrokken zijn (immunitet, ...), bepaalde soorten slachtoffers (verkrachtingen, ...)).</p> <p>Het korps beschikt over een reeks alarmindicatoren. We denken hierbij onder meer aan de volgende items:</p> <p>gebruik van vuurwapens;</p> <p>weerstand;</p> <p>smaad.</p>	

NOTEN:

- ¹ Voorgelegd aan de Parlementaire begeleidingscommissie van het Vast Comité van Toezicht op de politiediensten tijdens de zitting van 16 december 2002. Dit ontwerp werd ontwikkeld dankzij de externe medewerking en expertise van Delta I Consulting.
- ² Richtlijn van de minister van Justitie van 1 maart 2002 tot regeling van de taakverdeling, de samenwerking, de coördinatie en de integratie tussen de lokale en de federale politie inzake de opdrachten van gerechtelijke politie.
- ³ We verwijzen hier naar ons document betreffende de samenwerking tussen de politiediensten, en meer bepaald naar het punt over de opdrachten met een federaal karakter en het verlenen van versterking door de lokale politie bij de opdrachten van bestuurlijke politie.